



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

The little Paper.

Udkommer 2 Gange maanedlig ::: Koster 50 Øre pr. Kvartal.

Nr. 5.

Tirsdag den 15. Januar 1924.

1. Aarg.

ØRNEN.

Højt over Bjergenes luftige Top
Hæver to Vinger en mægtig Krop,
Det er „Fuglenes Konge“,
det er Ørnen,
Omtrent saa mægtig som
Bjørnen.

En Morgen den fra Reden letter,
Flyver højt over de store
Sletter;
Reden er paa Klippens Top,
Ingen Mand kan naa derop.

I Reden ligger fem store
Børn,
De venter paa deres Moder
Ørn;
Et lille Punkt de ser langt
borte,
Til venstre for Skyen hin sorte.

Det er Ørnen, som vender
hjem
Til sine sultne Unger fem.
Hun skal dem føde, til de bli'r
mætte;
Men de bli'r næsten aldrig
trætte.

Nu flyver den ud igen paa Tur,
Det bliver den sidste, thi en
staar paa Lur;
Da højt den i Skyen sig svinger,
Han den til Jorden med Bøssen
tvinger.

Ungerne ligger paa Klippen hist
oppe,
Højt mellem Bjergenes Toppe;
De venter forgæves den gamle
hjem;
Men ingen kommer med Føde
til dem.

De ligger deroppe, de venter,
de venter, —
Til sidst kommer Døden dem
og henter.
Sultens Trang og Kuldens Nød,
Skænkede dem den kolde Død.

Du vil mig spørge: Hvor er
Fader Ørn,
Hvikommerhan ikketil sine Børn?
Mennesket tog det kære Liv,
Som elskedes baade af Børn og Viv.

»Fase« (En Latinskoleelev).

(Sluttet.)

Saa snart Flip og hans Kammerater fik Øje paa Mathæus, skyndte de sig hen til ham og trak ham længere ud paa Isen, hvor han hurtigt blev til Grim for hele Forsamlingen; men Flip var endnu ikke færdig med sine Drillerier. Et Par Drengø tog Mathæus i Armene og førte ham over til den anden Side af Banen, hvor de gav slip paa ham. Mathæus løb straks tudbrølede tilbage til Kælken med Søsteren, som var bleven staaende paa Isen. Han tog sig imidlertid ikke i Agt for Vaagerne, og Resultatet blev, at han dumpede i en af dem. Ved Synet af den Fare, Mathæus saa uventet og pludselig befandt sig i, skyndte de Tilstedeværende sig hurtigt hen til ham og hjalp ham op, medens Flip ubemærket forlod Skøjtebanen.

Mathæus løb straks hjem, hvor han hurtigst muligt kom i Seng, og da Dokteren kom til Stede konstaterede han en alvorlig Forkøelse. Næste Dag udeblev Mathæus fra Skolen. Flip var saa underlig rolig, og da han kom hjem fra Skole og havde spist, skyndte han sig op paa sit Værelse. Han kom til at tænke paa om han ikke havde baaret sig forkert ad mod Mathæus, og om det ikke var hans Pligt at gaa

hen og bede ham om Forladelse. Til sidst besluttede han at gaa derhen.


Han var naaet udfor det Hus, hvor Mathæus boede, og overvejede endnu en Gang om han skulde gaa ind eller ikke. Men endelig tog han en rask Beslutning og ringede paa Entréklokken. Han fik nu at vide, at Mathæus var syg, men han kunde dog nok modtage Besøg, hvorefter Flip blev ført op til ham. Mathæus blev meget forundret ved at se ham. Flip gik hen til Mathæus's Seng og rakte ham Haanden idet han sagde: „Undskyld!“ — „Hvad siger Du undskyld for?“ spurgte Mathæus. — „Jo, det var jo min Skyld, at Du faldt gennem Isen, svarede Flip. — „Aa, Sludder og Vrøvl!“

Saa snakkede de ikke mere om den Sag, men kom efterhaanden ind i en ivrig Samtale om mange andre Ting, og Flip opdagede snart, at Mathæus ikke var den „Sut“, han havde antaget ham for at være.

Da han gik, havde Mathæus faaet en trofast Ven i Flip, som ellers tidligere havde været hans svorne Fj-

ENDE.

R.

 **Bladet udleveres ikke paa Skolen, men maa afhentes i Slotsgade 4.**

Næste Nr. udkommer den 1. Februar.

Spis! Spis! Spis!
Chokolade og Kager

fra

KIHS.

Smaa Notitser.

FIASKO!

I en Fysiktime i IV. Mlk. B. kort før Jul vilde Læreren vise Eleverne, hvor højt et Knald en Eksplosion i et Termometerør kunde give. Da der var kommet Vand i Røret og dette var smeltet til, blev Gaslampen tændt og Eleverne traksig tilbage i Klassen, idet de sagde Farvel til hinanden. Røret blev sat fast i et Stativ og Gaslampen sat ind under, hvorefter Læreren skyndsomt fortrak. Eleverne ventede spændt paa Eksplosionen; men det blev en stor Fiasko! Et Psss! forkyndte at Røret ikke var tillukket.

* * *

Den 21. Decbr. stod der i IV. Mlk. A.s Fysiktime en større Kamp. Læreren havde forladt Klassen og Gunnar Clausen havde sammen med Ida Bille faaet Lov til at „lege“ med Elektricermaskinen. Længe havde de imidlertid ikke staaet ved den, før en Tavleklud kom susende ned mod dem, dog uden at ramme; men nu begyndte fra begge Sider en kraftig Skydning med Tavlekludene og Svampene, og Gunnar, der var den mest udsatte, undgik da heller ikke at blive ramt en Gang imellem. Tilsidst fik Louis fat paa den vaade Klud, og han var en sand Mesterskytte, thi han stak Kluden ned over Gunnars

Hoved, saa den sad paa ham saaledes, at han lignede et Monument, der skal afsløres. Medens Gunnar langsomt og værdigt trak Kluden til Side, modtoges han med en kraftig Lattersalve fra hele Klassen. *> Krigerevne.*

Humor.

„Mo-o-o-o—a-a-a-ar!“

— Ti dog stille Dreng! Man kan jo blive helt hæs ved at tænke paa, hvor højt Du raaber.

B. 1.

* * *

A.: „To Mænd gaar sammen ind paa en Restaurant og forlanger hver en $\frac{1}{2}$ Rødspætte. Den ene spiser Rødspætten som alle almindelige Mennesker gør det; men den anden spiser Benene med. Kan Du saa sige mig, om de bliver syge af det?“

B.: „Ja, han der spiser Benene bliver selvfølgelig syg.“

A.: „Ja, men tror Du ikke den anden ogsaa bliver syg?“

B.: „???“

A.: „Jo, han bliver saamænd syg af at se paa, at den anden spiser Benene!“

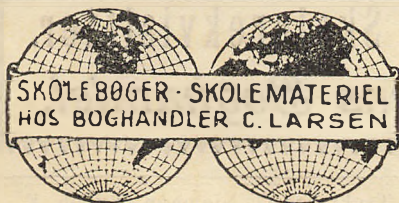
B. 1.



Dette Blad maa

i k k e

medbringes paa Skolen.



Husk A. Frederiksens

Kolonialhandel

(Emil Jacobsens Eftflgr.)

Fineste Dessert-Chokolader!

Bedste Fødselsdags-Bolsjer!

Hovedbrud.

Rebus. er = 1 B 80 1 =

Logogrif.

1. 7.

En Eventyr-Person.

3. 2. 4.

Noget, der kan høres.

3. 2. 8.

En Naturkraft.

6. 5. 4. 5. 3.

En Bestilling.

4. 2. 8. 7.

Noget, der varmer.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

En praktisk og nyttig Ting.

Løsninger i næste Nr.

Løsninger fra Nr. 4:

Rebus'er: Overgangen over Isen (over—Gang—en—over—Is—en).

En underlig Underretning (En—under—lig—under—Retning).

Visitkortopgaver: Bundtmager. — Helsinger.

Ekko-Gaader:

1) Sømme—ømme.

2) Hælde—Ælde.

3) Kryster—ryster.

Logogrif: Lang—gal—gaa—Naal—Aal—Langaa.

Digt

for

danske Skolebørn.

Mel.: „Yes, we have no bananas“.

Naar man ned ad Strøget gaar,
Ser man to, der staar
Med en Trækvogn, som er nejs,
De tjener mangen Skejs.
Det er skam Hr. Moëbus ja
Og hans Søn — ha! ha!
De to raaber ikke, nej,
Som Dig dit dumme Kvaj.

Du skraaler:

„Yes, we have no bananas!“
(Tra-lu-la)

Vi har ing'n Bananer i Da'.

Nej, Moëbus han siger

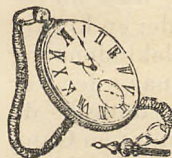
Til Dreng og Piger:

„Jeg har Bananer, jeg
Faar tilsendt dem pr. D.S. Baner,
Jamaica Bananer,

Ja, jeg har mange Bananer,
(Tra-lu-la)

Og jeg har Bananer altid!“

B. 1.



Er Uhret

i Stykker,

da husk

H. OLSEN.

Fuldstændig Lager af Skolerekvisitter.

A. Arnold-Larsens Boghandel.